

[Kristen Amby.]

noget, eller hvad man nu vil kunne gøre, det er en helt anden Side af Sagen.

Ministerens Argumentation over for mig er den, at man bruger den haarde Ligning i visse Kommuner, fordi man er daarligt stillet. Dette er for det første et Postulat. Det er mig bekendt, at i en ret stor Købstad-kommune brugte man for nogle Aar siden en Ligning, hvorved Skatteprocenten var meget høj — det er en Kommune, der har mange Landeveje —, men saa hittede man ud af, at det var vist en urimelig Ligning, i hvert Fald gennemførte man en anden Ligning, hvorved man bl. a. fik Skatteprocenten ned. Det vil med andre Ord sige, at den Ligning, en Kommune bruger, er ikke uden videre et Udtryk for, hvor daarligt eller hvor godt stillet Kommunen er, det kan ogsaa være et Udtryk for, hvilken politisk Linie man vælger. Det er et rent Postulat, naar Ministeren siger, at den haarde Ligning, den, der vender den tunge Ende nedad, den anvender man, fordi Kommunen er daarligt stillet. Det er endvidere et Postulat, naar Ministeren siger, at hvis hans Forslag gennemføres, kommer vi bort fra den haarde Ligning dér, hvor den virker haardt; det har vi ikke Spor af Garanti eller Sandsynlighed for.

Men endelig siger Ministeriets Oplysninger med Hensyn til de fire—fem Kommuner over den faktiske Udligning, hvor stor Forskellen er mellem de fattige og velstillede Kommuner. Den er som mellem 2 og $2\frac{1}{2}$ til 1, naar man tager den Kommune, der er bedst stillet, og den, der er daarligst stillet, af dem, der her er Tale om. Det kan ogsaa være, at *det* er for meget — det mener jeg i øvrigt ogsaa, det er —, men det er i hvert Fald ikke saa meget, at der er nogen Grund til en principielt indgribende Lovgivning. Det er vort Standpunkt. Hvis det saa endda var, at vi sagde nej, saa kan jeg forstaa, at Ministeren kunde afvise os, men vi siger jo dog: Dér, hvor man virkelig lider, vil vi, indtil Skattelovskommissionen er færdig med sit Arbejde, gennem Staten give de Tilskud, som er nødvendige. Saa synes jeg dog, at vi har strakt os, saa meget som rimeligt er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg vil gerne med Hensyn til de høje Mælkepriser i Købstæderne, som Ministeren ikke kunde forstaa, henvise til den simple Ting, at de skyldes Lønningsudgifter: det koster saa og saa meget at bringe Mælken op til Døren. Det vides jo, at Mælkeselskaberne ikke tjener i hvert Fald saa overdrevent meget; det er ganske simpelt Lønnen, der bevirker de høje Mælkepriser, saa der er ikke noget kunstfærdigt i det.

Men det var ikke alene om Mælkefordelingen, vi skulde tale, det var ogsaa om det Problem, som er rejst af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, gaaende ud paa, at i den fattige Kommune er Stillingen den, at den er, om jeg saa maa sige, $2\frac{1}{2}$ Gang saa daarligt stillet som den rigere Kommune, og ikke desto mindre lægges der paa den mindre Indtægt i den daarligt stillede Kommune en Skat, der er 10 eller 20 Gange saa høj som Skatten i den bedre stillede. Deroverfor siger Ministeren, at det er ganske naturligt, det maa enhver Kommunalmand vide, at anderledes kan det i visse Tilfælde ikke være. Har Ministeren undersøgt det? Jeg har egentlig haft Indtryk af, at var der noget, den nuværende Indenrigsminister ikke gav sig af med at undersøge, saa var det de kommunale Skatteligninger, af Frygt for, at de ikke var lovlige. Der var en Tid, jeg bildte mig ind, at jeg kunde regne . . . (Afbyrdelse af *Indenrigsministeren*) . . . jeg sagde: der var engang — men rent talmæssigt er det mig fuldkommen ubegribeligt, naar Forholdet mellem to Kommuners Stilling kun er som $2\frac{1}{2}$ til 1, at det saa skal være nødvendigt i den ene Kommune at ansætte visse Skatter 10 Gange saa højt som i den anden. Det maa dog være meningsløst, og jeg henstiller til Ministeren virkelig at finde ud af, hvad der er Grunden, og ikke bare komme med Talemaader. For det andet, Ministeren siger, kan jo kun være Talemaader.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg har nok i de sidste Dage i den radikale Provinspresse læst, at det er noget nær den største Helligbrøde at tale onde Ord om den højtærede